

Žaloba podaná dne 26. listopadu 2010 — Evropaiki Dynamiki v. Frontex

(Věc T-554/10)

(2011/C 30/95)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a M. Dermizakis, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích (FRONTEX)

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí agentury FRONTEX o odmítnutí nabídky žalobkyně podané v reakci na veřejné výběrové řízení Frontex/OP/98/2010 — EUROSUR velký pilotní projekt (Úř. věst. 2010, S 90-134098), jakož i všechna rozhodnutí agentury FRONTEX s ním spojená, včetně rozhodnutí o udělení příslušné zakázky úspěšnému uchazeči,
- zrušit rozhodnutí agentury FRONTEX o odmítnutí nabídky žalobkyně podané v reakci na část 1 a část 6 veřejného výběrového řízení Frontex/OP/87/2010 — Rámcová smlouva (Úř. věst. 2010, S 66-098323), jakož i všechna rozhodnutí agentury FRONTEX s ním spojená, včetně rozhodnutí o udělení příslušných zakázek úspěšným uchazečům,
- uložit agentuře FRONTEX náhradu škody, kterou žalobkyně utrpěla v souvislosti s předmětným veřejným výběrovým řízením ve výši 9 358 915,00 eur,
- uložit agentuře FRONTEX náhradu škody, kterou žalobkyně utrpěla z důvodu ztráty příležitosti a újmy na své pověsti a důvěryhodnosti ve výši 935 891,00 eur, a
- uložit agentuře FRONTEX náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v souvislosti s touto žalobou, a to i v případě zamítnutí žaloby.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této věci se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. září 2010 a ze dne 20. října 2010 o odmítnutí její nabídky podané v reakci na veřejné výběrové řízení Frontex/OP/98/2010 — EUROSUR velký pilotní projekt (Úř. věst. 2010, S 90-134098) a část 1 a část 6 veřejného výběrového řízení Frontex/OP/87/2010 — Rámcová smlouva (Úř. věst.

2010, S 66-098323), jakož i všechna rozhodnutí agentury FRONTEX s nimi spojená, včetně rozhodnutí o udělení příslušných zakázek úspěšným uchazečům. Žalobkyně se dále domáhá náhrady údajně utrpěné škody související s uvedenými veřejnými výběrovými řízeními.

Na podporu svých návrhových žádání žalobkyně uvádí tyto důvody.

Zprvce žalobkyně namítá, že žalovaná porušila čl. 100 odst. 2 finančního nařízení⁽¹⁾, povinnost uvést odůvodnění, jelikož agentura FRONTEX odmítla poskytnout žalobkyni dostatečné odůvodnění nebo vysvětlení.

Dále žalobkyně tvrdí, že se žalovaná dopustila různých, závažných nesprávných právních posouzení, porušila zásadu zákazu diskriminace a nejednala v souladu s vylučovacími kritérii, čímž porušila čl. 93 odst. 1 písm. f) a článek 94 finančního nařízení.

Konečně žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila zásadu řádné správy, jelikož nezákonně sloučila kritéria výběru s kritérii pro udělení zakázky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74)

Žaloba podaná dne 3. prosince 2010 — JBF RAK v. Rada

(Věc T-555/10)

(2011/C 30/96)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: JBF RAK LLC, Al Jazeera Al Hamra, Ras Al Khaimah, Spojené arabské emiráty (zástupce: B. Servais, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 857/2010 ze dne 27. září 2010 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů a o konečném výběru uložení prozatímního cla⁽¹⁾;
- uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody.

1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Rada porušila čl. 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 597/2009⁽²⁾ v rozsahu, v němž nezohlednila skutečnost, že dovoz surovin z Království Saudské Arábie nepodléhal dovozním clům, a dopustila se tak chyby při výpočtu rozpětí subvence. Žalobkyně tvrdí, že Rada v projednávaném případě:

— náležitě neprokázala výši napadnutelné subvence, jelikož nezohlednila existenci celní unie mezi členy Rady pro spolupráci v Zálivu (GCC);

— nezohlednila dopad uvedené celní unie na výši napadnutelných subvencí.

Žalobkyně tedy tvrdí, že vyrovnávací clo je vyšší než výše napadnutelné subvence stanovená při šetření.

2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Rada porušila čl. 30 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 v rozsahu, v němž odmítla zohlednit stanoviska, která žalobkyně včas předložila dne 5. srpna 2010.

3) V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Rada porušila čl. 11 odst. 8 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 v rozsahu, v němž neověřila přesnost informací poskytnutých žalobkyní dne 5. srpna 2010.

4) V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Rada porušila zásadu řádné správy v rozsahu, v němž přijala napadené nařízení, aniž zohlednila veškeré informace, které měla k dispozici.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2010, L 254, s. 10

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 188, s. 93).

Žaloba podaná dne 6. prosince 2010 — Novatex v. Rada

(Věc T-556/10)

(2011/C 30/97)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Novatex Ltd, Karáčí, Pákistán (zástupce: B. Servais, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit prováděcí nařízení Rady (EU) č. 857/2010 ze dne 27. září 2010 o uložení konečného vyrovnávacího cla z dovozu některých polyethylentereftalátů pocházejících z Íránu, Pákistánu a Spojených arabských emirátů a o konečném výběru uloženého prozatímního cla⁽¹⁾;

— uložit Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje dva žalobní důvody.

V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Rada porušila článek 3 nařízení Rady (ES) č. 597/2009⁽²⁾ tím, že nesprávně dospěla k závěru, že program konečné daně je systém, který se vzdává vládních příjmů, a v důsledku toho představuje finanční příspěvek, a že program konečné daně vždy poskytuje žalobkyni výhodu. Žalobkyně tvrdí, že:

— program konečné daně nelze na základě čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu (ii) nařízení Rady (ES) č. 597/2009, vykládaného v souladu s příslušným ustanovením Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, jakož i jeho výkladu, který podala judikatura WTO, považovat za finanční příspěvek.

— napadené nařízení je v rozporu s čl. 3 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 597/2009, vykládaným v souladu s příslušným ustanovením Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, tím, že uvádí, že program konečné daně poskytuje žalobkyni výhodu.

V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně uvádí, že Rada porušila:

— článek 3 odst. 2 a čl. 6 písm. b) nařízení Rady č. 597/2009, vykládané v souladu s příslušným ustanovením Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, tím, že uplatnila použitelnou obchodní sazbu platnou během posuzovaného období, jak byla zjištěna na internetových stránkách pákistánské národní banky, a nikoli obchodní sazbu platnou v době, kdy žalobkyně sjednala půjčku;